



Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

De B. Compagno Conf. Ordinis Camaldulensis Patavii In Italia Sylloge B.
Compagni gesta, corporis incorrupti translationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

DE B. COMPAGNO CONF.

ORDINIS CAMALDULENSIS

PATAVII IN ITALIA

SYLLOGE

B. Compagni gesta, corporis incorrupti translationes.

ANNO
MCCCLIV.
B. Compagnus, nobilis Patavinus,

Galeatius Gatarus legum apud Patavinos seculo XIV doctor, in Chronico Patavino, Italico sermone conscripto, et a Muratorio suae Scriptorum rerum Italicarum collectioni inserto, mox ab initio tom. XVII inter nobiles civitatis Patavinae familias recenset Ongarellus, et quibus de quo agimus, B. Compagnus, ut Portanerius infra laudandus scribit, ducit originem. Floruit is seculo XIII, quo ex Ongarellorum familia praetoris Bellunensis munus (la Podesta Itali vocant) gessit Ongarellus de Ongarellis annis 1227 et 1250; item anno 1279 Gerardus de Ongarellis, quod lib. 6 de Felicitate Patavina cap. 5 Portenarus, et Georgius Pilonus in Catalogo Bellunensium praetorum Historiae suae Bellunensi praemisso scribunt: sed hi qua cognationis propinquitate B. Compagnum, anno 1264 e vicis ereptum, attigerint, nusquam declaratum inveni; ne quidem in Annalibus Ordinis Camaldulensis, e quo fuit, nuper typis Venetis editis, qui nusquam de ejus genere mentionem faciunt. Quis, qualisve fuerit, quid rerum gesserit, sive in seculo degens, sive Camaldulensium Ordini jam adscriptus, prius tamen, quam Porciliensi juxta Patavium monasterio praefectus fuit, aequo nos latet. Satis igitur habeo si gesto ejus, ex quo Porciliensis abbas fuit, ducibus Johanne-Benedicto abbate et D. Anselmo Costadino presbyteris et monachis e Congregatione Camaldulensi, Ordinis ejusdem Annalium auctoribus, paucis perstringam, ac dein pauca pariter, quae ad B. Compagni cultum sacrum pertinent, tum ex iisdem Annalibus tum aliunde proponam.

C 2 Conditum fuit Porciliense monasterium sub Jordano, episcopo Patavino, in confinio Paduae extra portam Porciliensem ad fluvium Medoacum in campo, quem condendo monasterio cessit Petrus de Bonicis, civis Patavinus ea lege, ut ejus ecclesia episcopo Paduano subesset, et canonicorum et ecclesiae S. Thomae de Arena in eum locum jura salva essent. Ecclesiae porro Porciliensis, quae S. Mariae sacra est, anno 1214 fundamenta facta fuisse leguntur in Appendice, Chronico monachi Patavini adjecta apud Muratorium tom. VIII Scriptorum rerum Italicarum col. 736 his verbis: Ecclesia S. Mariae de Porcia caepa fuit anno Domini MCCXIV: at cum Appendicis illius auctor annorum ordinem constanter observet, verbisque mox transcriptis proxime praemisit ista: Palatium magnum communis Paduae ceptum fuit anno Domini MCCXVIII et completum fuit MCCXIX, et iisdem proxime

quoque subjecerit ista: Castrum citadellae ceptum fuit anno Domini MCCXX, anno 1214, illic forte vitiose expresso, substituendus videtur annus MCCXIX, quo in Chronico Patavino alterius scriptoris anonymi, a Muratorio tom. IV Antiquitatum Italiae edito, primum condi caepa esse dicitur col. 1129 his verbis: MCCXIX... Et incepta fuit ecclesia sanctae Mariae in Porcilia die XIII intrante novembri tempore episcopi Jordani, et Petrus de Bonicis dedit primum lapidem.

E 3 His confectum ea de re instrumentum, si pro die XIII Novembris legas XIV, consonat, quod in Appendice tom. IV Annalium Camaldulensium col. 395 ex authentico exemplari monasterii S. Michaelis de Muriano Genuae in hunc modum exhibetur. In nomine Domini Dei eterni. Anno ejusdem Nativitatis MCCXIX, Indictione septima die XIV intrante Novembri Padue in episcopali capella coram Domino Floriano archipresbytero, Danisio, Henrico et Lafrancho canonicis Paduanis, Domino Jordano Priore S. Benedicti, domino Joachimo... capellano, domini Jordani Dei gratia episcopi Paduani, domino Jacobino, et Cavello et Leopardo iudicibus de Padua et aliis. Dominus Jordanus Dei gratia Paduanus episcopus Petro de Bonicis dedit lapidem primum ad ecclesiam Religionis edificandam ad honorem sanctae Mariae Virginis in campo uno de terra jacente in confinio Padue in Porcilia prope flumen, quem ipse Petrus de Bonicis dedit praefato domino episcopo, ut constat in quodam publico instrumento per me Guarnerium notarium confecto, salvo quod subsit eadem episcopo Paduano tantummodo nullo medio, et salvo jure canonicorum Paduan. in decimis et ecclesiae sancti Thome de Arena et aliarum ecclesiarum circumstantium in quartisiis, in parochiis et parochianis.

F 4 Et si forte aliquando imposterum questio aliqua oriretur inter rectores ipsius ecclesiae sanctae Mariae et canonicos Paduane vel rectores dicte ecclesiae sancti Thome, vel rectores aliarum ecclesiarum circumstantium de decimis sive quartisiis, seu parochiis et parochianis, idem dominus episcopus et successores ejus sine questione aliqua causam vel causas seu questiones illas libere valeat ad voluntatem suam et debeat deffinire. Et haec omnia sic facta sunt et ordinata de voluntate et consensu ipsius Petri de Bonicis.

† Ego Guarnerius de Campo cruce sacri imperatoris F. notarius etc. scripsi.

Primus monasterii Porciliensis Prior electus fuit B. Compagnus, unde virum non modo rerum agendarum

AUCTOR
J. B.

agendarum peritia, sed vitæ etiam integritate insignem fuisse conjicias : huic muneri admotus, duplex monasterium virorum et mulierum condidit, quo scilicet utrique separatim habitabant : Et insuper, inquit ad annum 1219 Annalium Camaldulensium laudati supra scriptores, ædificatis domibus et cultis vineis in eodem campo alteram congregationem instituit virorum simul et feminarum, cui nomen dabant tam conjugio adstricti quam soluti; viduati quoque et adolescentuli, quem cœtum tertiarium, ut vocant, appellare etiam nos possumus, Tertiariis seu conversis Porciliensis monasterii Compagnus specialia quædam statuta condidit quæ ex charta possessionis traditæ domorum et hortorum anno 1222 in Annales suos laudati scriptores hoc modo intulerunt : Quod tenerentur religiose et caste omnimode in vita et habitu vivere, et in eisdem domibus habitare; quod non deberent facere aliquod juramentum vel querimoniam coram iudice de aliquo homine, nec deberent operari aliquam artem vel facere forum, vel mutuum, vel pignorationem terræ, seu blavæ, vel vini vel olei per se, nec in societate cum aliis sine licentia Prioris vel ejus successoris; quod deberent claudere supradictum campum ante et retro, et quod ipsi tenerentur unusquisque coram se defendere ripam fluminis ad voluntatem Prioris cum consilio majoris partis habitatorum ejusdem campi sanctæ Mariæ.

tum spiri-
tualibus,

5 Item si de propria voluntate vellent recedere, non petita licentia Prioris, et admoniti, post octo dies reversi non fuerint, caderent ab omni jure et ususfructus ipsorum libere revertetur ad Priorem sanctæ Mariæ. Item si, quod absit, aliquis vel aliqua habitantium super campum in fornicationem vel adulterium vel percussionem alterius, sive in aliquod famosum vel mortale peccatum ceciderit, et correctus vel correctus a Priore et ad voluntatem ipsius non steterit, et non se emendaverit, post primam et secundam correctionem ab omni jure suo decideret, et tunc ipse Prior posset et deberet ipsam vel ipsam expellere de supradicto campo sub pœna librarum decem denariorum Venetorum. Dicta fuit hujusmodi congregatio conventus Campese; qui vero in eam admittentur, diverso a seculari habitu induebantur, profitebanturque, se velle vivere et mori in habitu Religionis ad ecclesiam S. Mariæ de Porcilia. Hinc porro pronum est intelligere, quantum ad Dei cultum et obsequium non modo in monachis et virginibus sacris, sed et in cujusvis status laicis promovere B. Compagnus pro viribus studuerit.

tum tempo-
ralibus

6 Monasterii sui, quod annis quadraginta quinque moderatus est, curam adeo sedulam egit, ut (Camaldulensium Annalistarum verba sunt) brevi intervallo a sui fundatione monasterium Porciliense illustre evaserit, et prima monachorum alborum domus post illam S. Benedicti in urbe Patavina. Anno 1222, ut iidem scribunt, a Widone de Landriano, Patavino prætore Bethleem iudice et Alberto de Magnano, procuratoribus Patavinis, consentiente civitatis concilio, obtinuit rivum aquæ ad moletrinas construendas; de quibus cum lis orta fuisset anno 1224 inter Compagnum et Priorem sancti Gregorii, Jordani, episcopi Patavini, arbitrio commissa est. Anno 1228 lis illi fuit cum capitulo Paduano ut liquet ex Gregorii IX

litteris in Appendice tom. iv Annalium Camaldulensium pag. 475 relatis, quibus Compagni causam priori S. Benedicti et Corvariensi abbati delegavit. Anno 1229 Compagnus et Joannes rector ecclesiæ sancti Thomæ de Arena, litium quas habebant, arbitrum elegerunt magistrum Albertum de Monte-silicis et consensu Jacobi episcopi Patavini, qui in locum Jordani, anno 1228 e vivis erepti, electus fuerat.

7 Generale capitulum in monasterium sanctæ Mariæ de Porcilia a Prioribus Ordinis S. Benedicti habitus albi diocesis Paduanæ die x Januarii anni 1239 celebratum fuit, cujus pars magna fuit B. Compagnus. Constitutum in eo fuit, ut capitulum quotannis die Dominica post Ascensionem Domini celebraretur; ut Professionis et divini Officii, victus et vestitus, jejunii et laboris uniformitas servaretur; ut præses generalis congregationis ne acephala esset, cum consensu episcopi Patavini peteretur, alique, quæ e re Ordinis tum temporis maxime esse existinata sunt; prout in hujus capituli constitutionibus, Appendici tom. iv Annalium Camaldulensium col. 541 B et quatuor sequentibus insertis, videre est. Lites alteras, quas cum Virginibus sacris sancti Marci de Porcilia habebat, Jacobi Prioris sanctæ Mariæ de Monte sanctæ Crucis, Galzignani, Prioris omnium Sanctorum, et Martini, Prioris S. Joannis de Verdaria, definitio subiicit anno 1245. Beneficium monasterio suo expertus est anno 1248 Jacobum, Rolandini filium, et dein etiam Ynciam, domini Azochi de sancto Zenone conjugem, qui in Porciliensi monasterio sepeliri voluerunt; ille quidem ut confectæ ea de re litteræ loquantur, de suis bonis pro anima sua reliquit * libras ducentas denariorum Venetorum et hoc in dispositione Prioris sanctæ Mariæ de Porcilia, et Prioris S. Augustini, qui nunc sunt vel per tempora fuerint; et sororis sue domine Palme, de quibus reliquit libras viginti quinque den. Venet. super sepulturam; hæc vero libras centum, totidemque alias a Compagno in varias ecclesias distribuendas; qua de re instrumentum existat in tabulario monasterii S. Michaëlis de Muriano, anno 1251 confectum.

8 Hæc eorum fere capita sunt, quæ ex Annalibus Camaldulensibus ad annos supradictos de B. Compagni rebus gestis colligi queunt. De ejus obitu vero ad annum 1219, quo Porciliense monasterium moderari cepit, hæc leguntur: Sanctitate clarus ad Deum transit anno mccccxviii Beatique titulum et cultum obtinuit prius in ecclesia Porciliensi deinde solo æquatis ecclesiæ et monasterio Porciliæ, in ecclesia S. Benedicti seu beati Antonii Peregrini, ad quam translatum fuit ejus corpus post initia seculi decimi sexti. Et rursus tom. v. pag. 68 ad annum 1284: Cœlum petiit presentis anno Compagnus, primus Prior monasterii sanctæ Mariæ de Porcilia extra Patavinam urbem, post quadraginta quatuor regiminis annos, quibus locum mirifice auxit. Sanctissime vixit et præfuit, ejusdemque tandem brevi oratione complexus est Sardinia. Ostenditur (quotannis nimirum, ut sub annum 1559 scripsit Scardeonius lib. 2 classe 6, quo moniales Porcilienses in monasterio S. Benedicti adhuc morabantur) ipsius sacrum corpus penitus incorruptum in templo sanctimonialium, quæ olim habitantes una cum monachis in Porcilia, nunc a nomine beati Antonii Peregrini Porciliensis oblatis (Vide dicta de illo tom. i Febru-

A *arii pag. 264 num. 6*) in urbem translate appellatur moniales beati Antonii Peregrini. Post Porciliensis monasterii destructionem initiis seculi xvi utriusque sacra lipsana delata primum fuere ad ecclesiam urbanam S. Petri. Inde ad novum sacrarum virginum asceterium, legiturque ad urnam de beato Compagno hæc inscriptio: "Hic in hac capsa jacent ossa domni Compagni sanctæ Mariæ de Porcilia, qui obiit mclxii." celebratur ejus natalitia dies Octavo Idus Octobris. De ipso agunt Fortunius, Ractus, Minius, Botta, Grandius, Buccellinus et veteres Sanctorum Catalogi præpositi Officiis Camaldulensibus. Funus sancti Viri curarunt tum monachi, tum moniales idem Porciliense monasterium incolentes, et originem suam ab ipso ducentes.

destructo
Porciliensi
monasterio,

9 *Gemina itaque corporis beati Compagni, uti et B. Antonii Peregrini facta translatio est: altera anno 1509, quo, Maximiliano cæsare Patavii obsidionem moliente, Porciliense monasterium destructum fuit, et monachi quidem Venetias ad Ordinis sui monasterium S. Michaëlis de Muriano se receperunt; Virgines vero sacre aliquanto diutius in Porcilia remansere: quo temporis intervallo, ut Portenarius scribit, milites Porciliensem ecclesiam jam desertam ingressi BB. Antonii Peregrini et Compagni ablata inde corpora ad vicinas virginum ædes detulerunt; illæ autem, acceptis hisce corporibus, ad monasterium S. Benedicti sese contulere, ibique sacras illas exuvias deposuere. Altera vero anno 1575, de qua paulo post. Priori fidem faciunt conscripta ea de re litteræ publicæ anno 1510, quæ in Appendice tom. septimi Annalium Camaldulensium coll. 285 et 286 ita se habent:* In Christi nomine Amen. Anno ejusdem Nativitatis millesimo quingentesimo decimo, Indictione tertia decima, die vigesimo septimo Februarii, Padue in Parlitorio monasterii dominarum monialium sancti Petri (alias S. Benedicti) Padue, ubi de presenti habitant infrascripte domine moniales sancti Antonii-Peegrini, seu sancte Marie de Porcilia ob demolitionem sui monasterii propter adventum inimicorum circa civitatem Padue.

ad S. Benedi-
cti Patavii

10 Presentibus ven. domino presb. Hieronymo, rectore parochialis ecclesiæ S. Cantiani Padue et ibidem in etc et domino presb. Marco-Antonio capellano dominarum monialium sancti Petri Padue, et ibidem his testibus ad hæc habitis, adhibitis et specialiter ad infrascripta rogatis, ubi convocati, et ut moris est, campanelle sonitu congregato capitulo ven. et religiosarum dominarum monialium beati Antonii-Peegrini Padue, seu sancte Marie de Porcilia, in quo interfuerunt ven. et religiosa domina soror Christina de Padua, honorabilis abbatissa, domina soror Elisabeth de Padua Priorissa, soror Magdalena de Padua, soror Cecilia de Padua, soror Placita de Padua, soror Lucia de Padua, soror Laura de Padua, soror Candida de Venetiis, soror Seraffina de Venetiis, soror Agnesina de Padua, soror Justina de Feltro, soror Maria de Padua, soror Hieronyma de Padua, soror Thadea de Padua, soror Philippa de Padua, soror Benedicta de la Marcha, soror Polonia de Este, soror Petronilla de Padua, soror Eufrasia de Padua, et soror Bricita de Padua, omnes professe et vocem habentes in dicto capitulo et conventu, ac repre-

sentantes totum et integrum capitulum, cum sint ultra duas partes, habito respectu ad tres partes prefatarum dictarum monialium vocem habentium in dicto capitulo, prout ipse dixerunt.

11 Quo quidem capitulo præfata domina abbatissa et moniales capitulariter, ut supra, congregate dixerunt et declaraverunt reverendq. domino Ambrosio de Mediolano, abbati bene merito monasterii et conventus dominorum fratrum sancti Michaëlis de Muriano Venetiis, cui unitum et incorporatum fuit et est monasterium dominorum fratrum beati Antonii-peegrini seu sancte Marie de Porcilia extra et prope muros Padue, presenti et acceptanti nomine dicti sui monasterii, corpus beati Antonii-Peegrini, quod erat in archa conditum penes dicta duo monasteria extra et prope muros Porcilie Padue et communi inter dicta duo monasteria, fuit et est collocatum ad requisitionem prefatorum monasteriorum in ecclesia dominarum monialium sancti Petri Padue, ubi de presenti præfate domine moniales beati Antonii-Peegrini resident et habitant ob ruinam et demolitionem dictorum duorum monasteriorum ob adventum exercitus inimicorum circum circa civitatem Padue, et quod semper apud dicta duo monasteria fuerunt due claves arce corporis prefati beati Antonii-Peegrini, videlicet una apud prefatos dominos fratres et altera apud ipsas dominas moniales, et inter dicta duo monasteria equaliter oblationes semper fuerunt divise in duas partes et dividuntur, prout in præteritum factum fuit, donec aliter provisum fuerit. Preterea præfate domine moniales capitulariter, ut supra, congregate declaraverunt ipsi domino abbati, dicto nomine corpus don Compagni, quod erat in ecclesia dictorum dominorum fratrum beati Antonii-Peegrini ante ruinam predictam, de presenti esse collocatum in ecclesia predicta sancti Petri Padue, super quibus omnibus et singulis ego Antonius de Conchellis rogatus fui publicum conficere documentum ad futurorum memoriam.

Ego Antonius de Conchellis, quondam egregii viri domini Francisci civis et habitatoris Padue etc publicus imperiali auctoritate notarius premissis omnibus interfui, et rogatus ea bona fide scripsi, et in hanc presentem formam redegi, signo et nomine meis solitis in fidem appositis.

12 *Altera corporum BB. Antonii et Compagni translatio contigit anno 1575, quo moniales olim Porcilienses, in novum, quod eis opera curisque Dauli Docti, Bernardini filii, conditum fuit, B. Antonii Peregrini monasterium migrarunt die, ut scribit Portenarius, xxvii Aprilis; quo eodem anno die xxv Martii translata ait supra dicta corpora, instituta solenni supplicatione, comitantibus clero populoque universo, et anti-
quis suis e marmore sepulcris, supra columellas elevatis, imposita. Addita est, eodem Portenaro teste; hujusmodi tabula: Hic sepultus est beatus Compagnus ex familia Ungarellium, qui fuit primus Prior sanctæ Mariæ de Porcilia olim extra muros urbis Paduæ. Obiit anno Salvatoris mclxiii Octava die Octobris. Erronee, ut opinor, anno 1263 hic obiisse dicitur B. Compagnus; cum in inscriptione altera vetustiori, ipsi ejus urnæ insculpta, et num. 8 transcripta, et alibi passim anno 1264 obiisse legatur. Imo, si recte inscriptionem*

anno 1509:

E

F

et inde anno
1575

AUCTORE
J. B.

ptionem istam Portenarus expressit, inscriptio altera, quam Thomas de Minis recitat ex Augustino Fortunio, nec anno, ut ait, 1509 junior, e qua proinde desumpta videtur inscriptio a Portenaro relata, sic habet: Hic in capsula jacent ossa vel corpus domini Compagni, primi Prioris sanctæ Mariæ de Porcella: qui obiit anno MCLXIV.

ad monasterium B. Antonii Pe-
regriini
translatum
fuit.

13 Ceterum annua incorrupti corporis ostensio, solennis ejusdem anno 1575 translatio, inscriptio, in qua Beatus dicitur, mox memorata, constans denique ipsorum Camaldulensium, qua eum ut Sanctum vel saltem ut Beatum colunt, assertio, quamquam haud satis, in quo hic cultus situs sit, explicant, fecerunt, ut B. Compagno locum hic dandum in Actis nostris existimarim; esto solenni ritu in Sanctorum Beatorumve numerum non sit relatus, neque particulari gaudeat Officio ecclesiastico, quo sensu intelligendus videtur Ferrarius, in Catalogo Sanctorum Generali ad diem VIII Octobris hæc annotans: Ex Martyrologio monastico, in quo SANCTUS nominatur, eum neque in Sanctos relatus sit, neque Officio ecclesiastico colatur,

B

neque antiquus admodum sit: satis tamen antiquus est, ut decreto Urbani VIII de non colendis Sanctis et Beatis, quos tamquam tales non declaravit Sedes Apostolica, possit non comprehendere. Martyrologio Benedictino his verbis ad diem VIII Octobris inscripsit Menardus: Patavii, depositio S. Compagni Prioris, cujus corpus, quod penitus incorruptum cernitur, quanti apud Deum sit meriti, ostendit. Iisdem verbis utitur Wion lib. 3 Ligni vitæ ad hunc diem, uti et Philippus Dorgain in Calendario Sanctorum et Sanctorum, qui Benedictinam Regulam sunt secuti: Bucelinus illi in Menologio Benedictino hoc adscribit elogium: Patavii, depositio S. Compagni Prioris. Hic Camaldulense sanctissimum et perfectissimum sub Regula nostra institutum sectatus, ac Prior deinceps sanctæ Mariæ de Porcella constitutus, tantis in virtutum stadio progressibus profecit, ut rarioris sanctitatis fama inclarerit, Cujus vel a morte maxime meritum innotuit, cum ad hæc usque tempora sacrum ejus corpus penitus incorruptum cum stupore omnium intuentium ostenditur. Obiit Vir perfectissimus anno Christi MCLXIV.

DE S. BIRGITTA VIDUA

ROMÆ

COMMENTARIUS PRÆVIUS

§ I. Recensentur aliquot de S. Birgitta lucubrationes, sed quæ vel dubiæ sunt, vel nos latent.

ANNO
MCLLXIII.
S. Birgittæ
gesta

Quod cap. 3. §. 8 Joannes Evangelista ait: Spiritus, ubi vult, spirat, videre Pontifices summi, videre reges et principes orbis Catholicus vidit universus labente ære Christianæ secula XIV, quo ex horrido rigentique Aquilone excitare S. Birgittam divinæ pietati placuit, quæ, Spiritu Dei afflata, salutarem supremi Judicis timorem inculceret populis, et in generis humani Creatorem ac Redemptorem amoris ignem ubique accenderet. Sancta hæc Mulier, ut splendore natalium, virtutum excellentia, prodigiorum multitudine, ac singulari divini Numinis favore per omnem vitam celebris in primis fuit; ita ad sui laudem multorum ingenia calamosque, ex quo e civis abiit, haud immerito provocavit. Sed utinam et superessent hodieque, et in promptu essent quæcumque olim de sancta hac Vidua, cujus modo Acta illustrare aggredimur, litterarum monumentis consignata fuerunt, neque majorum diligentia argueret socordiam posterorum!

paulo post
ejus obitum

2 Vir dum ex hac mortali vita excesserat S. Birgitta, cum colligi undique ejus gesta, virtutes, et, quæ, seu viva, seu mortua, annis paucis plurima ediderat, prodigia summa cura studioque cœpere. Jam inde ab anno 1379 (mortua autem est S. Birgitta, ut suo loco ostendetur, anno 1373) S. Catharina, ejus filia, quæ anno 1375 Matris suæ canonizationem curatura Romam venerat, temporis perturbatione inde recedens, codicem ibidem reliquit, qui S. Birgittæ Vitam et miracula

continebat, uti scribit in Vita S. Catharinæ Ulpho, auctor supparis ævi et monachus Vastensis, apud nos tom. 3 Martii pag. 516 his verbis: Igitur venerabilis domina Catharina, quinquennio pro prædicto negotio (canonizationis matris suæ Birgittæ) sic Romæ peracto in magnis et gravibus expensis, cum ei ob periculosum schisma, quod imminerebat, non esset spes, hujusmodi negotii tam ardui posse consequi finem debitum, ut decuit; saniori usa consilio prelatorum, Vitam et miracula sanctæ matris suæ Birgittæ conscripta, cum suis attestationibus sub pluribus publicis instrumentis authenticis et sigillis Cardinalium, Prelatorum, Dominorum et Dominarum in diversis Urbis et orbis partibus, omnibus veram fidem præstantibus, Romæ deposuit: dispositioni divinæ et providentiæ committens illud sanetum negotium in futurum.

3 Atque hinc, uti et ex miraculis, quæ ab anno 1375, quo Romam e Suecia obiit S. Catharina, usque ad annum 1389 contigerunt, ut reor, coaluit volumen, liber Attestationum dictum, anno 1390 a Magno Petri, Israëlitis, S. Birgittæ fratris, ex filio Petro nepote, Bonifacio IX, ad S. Petri Cathedralam recens evecto, oblatum; de quo Laurentius Romanus, testis oculatus, in Descriptione ceremoniarum canonizationis S. Birgittæ, quam Belgice seu scriptam, seu tractatam habemus, in hunc fere sensum scripsit: cum anno 1389 statuisset